

Regeringskansliet  
Finansdepartementet  
103 33 Stockholm

## En ändamålsenlig kommunal redovisning, SOU 2016:24

Fi2016/01153/K

### 1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker förslaget om en ny lag om kommunal bokföring och redovisning avsedd att ersätta lagen om kommunal redovisning.

Skatteverket föreslår att bestämmelserna om förstöring av material efter överföring av räkenskapsinformation till annat material utformas på samma sätt som i bokföringslagen. Skatteverket ser inget bärande skäl till att bestämmelser om detta skulle vara olika för kommuner, landsting och kommunalförbund jämfört med vad som gäller för företag som har att följa bokföringslagens bestämmelser.

### 2 Skatteverkets synpunkter

#### 2.1 Allmänna synpunkter

Utredningen lägger fram förslag om en ny lag om kommunal bokföring och redovisning avsedd att ersätta lagen (1997:614) om kommunal redovisning som gäller för kommuner, landsting och kommunalförbund. Vid utarbetandet av förslaget har utredningen haft bestämmelserna i bokföringslagen (1999:1078) och årsredovisningslagen (1995:1554) som förebilder. Nödvändiga anpassningar i förslaget till ny lag har gjorts för att beakta den kommunala särarten.

Skatteverket tillstyrker förslaget till en ny lag om kommunal bokföring och redovisning. Detta innebär att Skatteverket tillstyrker förslaget att bevarandetiden för räkenskapsinformation förkortas från tio till sju år.

Skatteverket ser en fördel i att reglerna för bokföring och redovisning i kommuner, landsting och kommunalförbund i så stor utsträckning som möjligt utformas på samma sätt som för företagen som har att följa bokföringslagens och årsredovisningslagens bestämmelser. När det gäller bestämmelserna i bokföringslagen om förstöring av material efter överföring av räkenskapsinformation till annat material har utredningen emellertid inte utformat bestämmelserna på samma sätt som i bokföringslagen. Skatteverket föreslår att bestämmelserna om detta samordnas med bestämmelserna i bokföringslagen. Frågan behandlas i avsnitt 2.2.

## 2.2 Förstöring av material efter överföring räkenskapsinformation till annat material

När lagen (1997:614) om kommunal redovisning, KRL, infördes utformades den i väsentliga delar med utgångspunkt från bestämmelserna i 1976 års bokföringslag och årsredovisningslagen (1995:1554). I och med att 1976 års bokföringslag ersattes av nuvarande bokföringslag (1999:1078), BFL, var det nödvändigt att ändra vissa bestämmelser i KRL om räkenskapsinformation, löpande bokföring, arkivering av räkenskapsinformation m.m. Sådana ändringar gjordes genom SFS 2000:890<sup>1</sup>. Den nuvarande bestämmelsen i 2 kap. 12 § KRL – om förstöring av maskinläsbart medium – fick då ett innehåll som motsvarade den lydelse då fanns i 7 kap. 6 § BFL<sup>2</sup>, enligt följande.

En kommun eller ett landsting får förstöra ett maskinläsbart medium som används för att bevara räkenskapsinformation, om räkenskapsinformationen på ett betryggande sätt överförs till dokument, mikroskrift eller annat maskinläsbart medium. Om räkenskapsinformationen består av uppgifter som en kommun eller ett landsting har tagit emot från någon annan, får det maskinläsbara mediet dock förstöras först från och med det fjärde året efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades.

Utredningen föreslår inte någon ändring av 2 kap. 12 § KRL utan föreslår att innehållet oförändrat förs över till den nya lagen för att placeras i 2 kap. 14 §. Utredningen har emellertid inte beaktat att förebilden för bestämmelsen – 7 kap. 6 § BFL – har ändrats. Genom prop. 2005/06:116 ändrades 7 kap. 6 § BFL på så sätt att ett företag omedelbart fick förstöra ett maskinläsbart medium för förvaring av räkenskapsinformation – som företaget tagit emot från någon annan – om räkenskapsinformationen på ett betryggande sätt överfördes till dokument, mikroskrift eller annat maskinläsbart medium. Detta gällde dock endast om räkenskapsinformationen inte var av sådant slag att företaget normalt förvarade det på maskinläsbart medium. Av prop. 2005/06:116 s. 99 f. framgår att ändringen tillkom för att det inte skulle uppstå problem för t.ex. ett företag som vanligtvis bevarar verifierationer i vanlig läsbar form och som erhåller fakturor som bifogade filer via e-post. I en sådan situation skulle företaget – utan lagändringen – tvingas att inrätta en särskild lagringsrutin för den elektroniska informationen trots att företagets verifierationer i övrigt hanterades i pappersform. Denna ändring av 7 kap. 6 § BFL trädde i kraft den 1 januari 2007 och gällde fram till och med den 31 december 2010. Gällande från och med den 1 januari 2011 ändrades 7 kap. 6 § BFL på nytt och fick den utformning som bestämmelsen har idag, enligt följande<sup>3</sup>.

Ett företag får förstöra sådant material för bevarande av räkenskapsinformation som avses i 1 §, om räkenskapsinformationen på ett betryggande sätt överförs till något annat sådant material. Om materialet är sådant som avses i 1 § andra stycket, får det dock förstöras först från och med det fjärde året efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades.

<sup>1</sup> Prop. 1999/2000:115.

<sup>2</sup> Prop. 1998/99:130.

<sup>3</sup> SFS 2010:1514, prop. 2009/10:235.

I 7 kap. 1 § första stycket BFL anges att räkenskapsinformation ska bevaras i vanlig läsbar form (dokument), mikroskrift eller maskinläsbart medium. I andra stycket anges att dokument, mikroskrift och maskinläsbart medium med räkenskapsinformation som företaget har tagit emot från någon annan ska bevaras i det skick materialet hade när det kom till företaget. Har materialet upprättats av företaget ska det bevaras i det skick det fick när räkenskapsinformationen sammanställdes.

Ändringen av 7 kap. 6 § BFL innebar både en utökad möjlighet till och en inskränkning av möjligheten att förstöra material som används för bevarande av räkenskapsinformation om räkenskapsinformationen på ett betryggande sätt förs över till något annat material. Utvidgningen innebär att man i BFL inte längre hade olika bestämmelser för material i form av maskinläsbart medium jämfört med material i dokument och mikroskrift. Det är också tillåtet för ett företag att t.ex. förstöra information från mikroskrift till ett dokument och därefter föra över informationen från dokumentet till ett maskinläsbart medium. Det är inte heller längre skilda regler för material som ett företag själv har upprättat och material som kommit in till företaget. Inskränkning i lagändringen utgörs av att det ursprungliga materialet för bevarande av räkenskapsinformation får förstöras först från och med det fjärde året efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades. Den sistnämnda ändringen motiverades i prop. 2009/10:235 s. 85 f. med att när en uppgift som lagras i maskinläsbar form skrivs ut kan en del av dess bevisvärde gå förlorat. Detsamma gäller om information i t.ex. pappersform läses in och överförs till maskinläsbar form. Enligt regeringen bör det därför inte vara tillåtet att omedelbart förstöra det ursprungliga materialet. Inskränkningen av möjligheten att omedelbart förstöra ursprungligt maskinläsbart medium föll därmed bort genom lagändringen. Regeringen gjorde bedömningen att denna nackdel är begränsad med hänsyn till att den tekniska utvecklingen under senare år har gjort att det blivit så enkelt och billigt att lagra maskinläsbar information (prop. 2009/10:235 s. 86).

I betänkandet finns inte någon kommentar till varför utredningen inte föreslår någon ändring av 2 kap. 12 § KRL för att få motsvarande innehåll som i 7 kap. 6 § BFL. Som ovan redogjorts för föreslår utredningen att innehållet i 2 kap. 12 § KRL oförändrat förs över till den nya lagen om kommunal bokföring och redovisning och där placeras i 2 kap. 14 §. I betänkandet sägs endast att bestämmelsen motsvarar nuvarande 2 kap. 12 § KRL och att tidigare förarbeten finns i prop. 1999/2000:115. Däremot har experten Ola Eriksson, Kommunalekonomernas förening, uppmärksammat frågan i sitt särskilda yttrande och också argumenterat för att motsvarande bestämmelse som idag finns i 7 kap. 6 § BFL bör införas i den nya lagen om kommunal bokföring och redovisning.

Skatteverket ser inget bärande skäl till varför bestämmelser om förstöring av material efter överföring av räkenskapsinformation skulle vara olika för kommuner, landsting och kommunalförbund jämfört med vad som gäller för företag som har att följa bokföringslagens bestämmelser. Skatteverket föreslår därför att bestämmelserna om förstöring av material efter överföring av räkenskapsinformation till annat material utformas på samma sätt som 7 kap. 6 § BFL.



## Remissvar

Datum  
2016-08-22

Dnr  
131 219857-16/112

4(4)